04/05/2020

Недеља жена мироносица и ктиторска слава у манастиру Лелић

Српски национализам је дом у коме је Христос домаћин
Недеља Светих жена мироносица и празник Преноса моштију Светог Владике Николаја литуријском свечаношћу обележени су у манастиру Лелић, задужбини Лелићког Златоуста и његовог оца Драгомира Велимировића. Светом Литургијом началствовао је старешина манастира, игуман Георгије, уз саслуживање свештенства из Ваљева и архимандрита Филимона, игумана манастира Каона. По Светој Литургији одслужен је помен блаженоуснулом Епископу ваљевском Г. Милутину и преломљен славски колач. Овогодишњи домаћини славе били су обитељ манастира Каона, браћа и сестре парохије у Цириху и Савез српских студената из овог швајцарског града. Будући да је ктиторска слава ове године услед ванредног стања знатно скромније прослављена, они ће имати част домаћина и за наредну годину.

Свете жене мироносице, које су пратиле Господа Христа, предано Му

служиле и биле крај Њега у тренуцима распећа на Голготи, Црква у данашњем дану посебно прославља. Оне нас позивају да и ми нашу душу,ум и срце пренесемо на Голготу – на Велики петак, да будемо крај крста Христовог. Ако то будемо чинили, непомјаник који нас лажима обмањује одступиће од нас. Учешћем у Светој Литургији и Светој тајни причешћа, бићемо заједно са мироносицама, а Христос ће бити у нама, казао је у празничној проповеди архијерејски заменик блаженопочившег Епископа ваљевског Г. Милутина, протонамесник Филип Јаковљевић.

Данашње прослављање жена мироносица поклопило се са празником духовног горостаса Светог Владике Николаја, који је током читавог земаљског века народ приводио Христу, а данас то чине његове свете мошти и дела саткана од непролазне мудрости и љубави Божје. Данас би нам Владика Николај, највећи Србин после Светог Саве, појаснио зашто је тешко бити Србин у овим тешким и страхом обавијеним временима.

Српски национализам је рам у коме је икона Христова, дом у коме је Христос домаћин, брак у коме је Христос благословитељ, село и град у којима је Христос начелник. То је држава у којој је Христос цар. То је уметност у којој је Христос чаробност, школа у којој је Христос учитељ. То је Црква у којој је Христос првосвештеник. Српски национализам је, каже Свети Владика Николај, борба у којој је Христос војсковођа, страдање у коме је Он главни страдалник. То је мука у којој се Христос мучи кроз невину децу. Мрак, у коме је Христос једина свећа. То је робовање, које је издрживо једино са Христом. Српски национализам је устанак против неправде с барјаком Христовим. То је победа са певањем „Христос воскресе“ – поучавао је отац Филип Јаковљевић на темељу мудрих речи Владике Николаја.
Српски национализам је молитва до последње сузе и последње капи зноја, жртвовање свог имања и себе сама, верност и чистота Христа ради. Срећа у браку и друштву, у колиби и на престолу. Срећа у оба света у име Христа Бога. Ове речи Светог Владике Николаја данас су насушно потребне свугде где Срби живе и служи се Света Литургија. Данас њоме началствује Свети Владика Николај и подсећа нас на то да је тешко бити Србин, али Србин који је са Христом ничега се ни на једном путу не плаши, закључио је протонамесник Филип Јаковљевић, архијерејски заменик блаженопочившег Епископа Милутина, позвавши све Србе да ове речи пројављују уз помоћ молитава Светих жена мироносица и свих светих у Царству небеском.

Наш живот у Богу и спасење зависи од наших могућности да Богу благодаримо, јер све што смо од Бога добили велики је дар. Суштина нашег

живота јесте да дар прихватимо и Богу благодаримо. Зато је свака наша Света Литургија управо благодарење, део је поздравног слова архијерејског намесника првог ваљевског, протонамесника Дарка Ђурђевића.

Посебно то треба да буде овај свети дан у коме треба да оставимо по страни све наше проблеме, недоумице и страхове, наше грехе и нас саме. Јер, постоје празници који наткриљују и надилазе нас саме и све око нас. Дани, у којима је центар у Богу и са Богом. Такав је дан Васкрсења Христовог, такав је и данашњи дан у коме благодаримо Господу и Владики Николају који су нас сабрали данас овде – рекао је протонамесник Дарко Ђурђевић. По благослову лелићког игумана Георгија, он је упутио речи благодарја Епископу шабачком и администратору Епарије ваљевске Г. Лаврентију, са чијим благословом Црква у Ваљеву живи и узраста. Благодарност, истакао је отац Дарко Ђурђевић, припада и нашем блаженоупокојеном Владики Милутину, који нас је увек учио да идемо стопама Светог Владике Николаја и Преподобног Оца Јустина. У име свештенства, отац Дарко Ђурђевић заблагодарио је игуману Георгију и његовој братији, чуварима моштију и завета Светог Владике Николаја, што браћу свештенике и све намернике раширених руку и отвореног срца увек дочекују. Такође, благодарје је упућено и архимандриту Филимону, игуману манастира Каона, којим је, али и Лелићем као

Милутин,
и вером

eparhijavaljevska.rs